

[Handelsministeren.]

fra den betragtning, at der må stilles strengere krav til børsnoterede selskabers oplysningspligt, især fordi kursfastsættelsen på børsen derigennem kan give så nøjagtigt et billede som muligt af aktiernes værdi, når henses til selskabernes økonomi, hidtidige drift og fremtidsmuligheder.

I fondsbørsudvalget har der i øvrigt været enighed om, at der bør ske en udbyggelse af fondsbørsens virksomhed derved, at der oprettes et egentligt sekretariat med den opgave at oplyse offentligheden om fondsbørsens opgaver og bearbejde og videregive oplysninger om de noterede selskaber og institutioner, herunder regnskabsmateriale m. v.

Fondsbørsudvalgets 2. betænkning: „Fondsbørsen og fondsbørsvekslererne“, er afgivet i 1971 og indeholder forslag til en modernisering af den nugældende lovgivning, der stammer fra 1930, men hvis bestemmelser i det store og hele går helt tilbage til børsloven fra 1919. Som jeg har nævnt, ligger det foreliggende lovforslag på linje med udvalgets forslag.

Der gennemføres ved lovforslaget en udvidelse af fondsbørsbestyrelsens sammensætning, således at såvel Nationalbanken som de private banker og realkreditinstitutionerne bliver repræsenteret i den kommende bestyrelse. Dette vil være naturligt på baggrund af den skete samfundsudvikling. Samtidig er der bl. a. sket en reduktion af fondsbørsvekslerernes repræsentanter i bestyrelsen, hvorved antallet af medlemmer fortsat kan holdes på et hensigtsmæssigt niveau.

Lovforslaget indebærer tillige en adskillelse af funktionerne som tilsynsførende og som formand for fondsbørsbestyrelsen, hvilke hverv hidtil begge er blevet bestridt af direktøren for tilsynet med banker og sparekasser. Fremtidig vil det blive sådan, at formanden for fondsbørsbestyrelsen bliver en person, der er uafhængig af de øvrige i bestyrelsen repræsenterede interessegrupper, men som samtidig er i besiddelse af de nødvendige kvalifikationer til at bestride denne vigtige post.

Det er min opfattelse, at denne mere alsidigt sammensatte bestyrelse vil være i stand til at opfylde de krav, der stilles til den efter lovforslaget, hvorefter bestyrelsen bl. a.

også skal gennemføre bestemmelser, der tager sigte på større kontrol med børshandelen. I denne forbindelse vil jeg også nævne, at den såkaldte efterbørs, der i dag ledes af fondsbørsvekslererne, bliver henlagt under fondsbørsbestyrelsen. På efterbørsen sker en efternotering af de tidligere på dagen officielt noterede værdipapirer, men herudover findes en særlig efterbørskursliste, hvorpå er optaget papirer til notering, som ikke noteres på den officielle kursliste. Da det er en almindelig fremgangsmåde på børsen, at selskaber, der ønsker at blive noteret på børsen, først i nogen tid skal have været noteret på efterbørsen, finder jeg det betryggende, at det bliver fondsbørsbestyrelsen, som fastsætter optagelsesbetingelserne og i øvrigt vurderer et selskabs egnethed med henblik på optagelse også på efterbørsen.

I betragtning af, at over 95 pct. af omsætningen på børsen finder sted i obligationer, er det rimeligt, at realkreditinstitutionerne bliver repræsenteret i bestyrelsen. Disse er samtidig indforstået med at deltage i afholdelse af børsens udgifter, hvad de ikke direkte gør i dag.

De private bankers repræsentation i bestyrelsen er begrundet i bankernes store betydning for kapitalformidlingen, også inden for det område, som vedrører børsen. Kun en mindre del af omsætningen i obligationer og aktier omsættes på børsen, men hovedbankerne har i øvrigt faste repræsentanter, som overvårer kursnoteringen, men ikke deltager i den. Jeg kan tiltræde fondsbørsudvalgets synspunkt, der går ud på at opretholde den nuværende ordning, hvorefter kun fondsbørsvekslererne bør have adgang til deltagelse i noteringen.

For fondsbørsvekslerernes vedkommende gennemfører lovforslaget en skærpende af de sikkerhedsmæssige krav. Der sker en lovfæstelse af den forsikringsordning til fordel for fondsbørsvekslerernes klienter, som vekslererne på frivilligt grundlag gennemførte efter to vekselererkonkurser for nogle år siden. Endvidere lovfæstes kravene til vekselerernes egenkapital, som efter praksis allerede har været gældende i en årrække.

Den tilsynsførende kontrollerer fondsbørsvekslerernes økonomiske forhold og fører tilsyn med fondsbørsen. Det er min tanke,